

نیمه‌ی پُر لیوان

ویسپوبیش، سال ۲، شماره ۲

صبا صیفی

مناسبت‌های جالب و مهم در اردیبهشت ۱۴۰۴:

دوم اردیبهشت: روز جهانی مادرِ زمین
سوم اردیبهشت: روز جهانی کتاب
هفتم اردیبهشت: روز جهانی تپیر
هشتم اردیبهشت: روز جهانی مهربانی به دیگران
نهم اردیبهشت: روز جهانی آرزو / روز جهانی رقص
دهم اردیبهشت: روز جهانی موسیقی جَز / روز جهانی سگ‌های راهنما
(آخرین چهارشنبه آپریل)
یازدهم اردیبهشت: روز جهانی عشق / روز جهانی کارگر / روز جهانی ماما
(نخستین پنج‌شنبه ماه می)
سیزدهم اردیبهشت: روز جهانی آزادی مطبوعات
چهاردهم اردیبهشت: روز جهانی آتش‌نشانان / روز جهانی مادران داغدار
(اولین یکشنبه ماه می)
هجدهم اردیبهشت: روز جهانی صلیب سرخ
بیستم اردیبهشت: روز جهانی تجارت منصفانه (دومین شنبه ماه می) / روز جهانی پرندگان مهاجر (دومین شنبه ماه می و دومین شنبه ماه اکتبر)
بیست و یکم اردیبهشت: روز جهانی قطار
بیست و دوم اردیبهشت: روز جهانی پرستار
بیست و پنجم اردیبهشت: روز جهانی خانواده
بیست و ششم اردیبهشت: روز جهانی زندگی در صلح / روز جهانی نور
بیست و هفتم اردیبهشت: روز جهانی ارتباطات
بیست و هشتم اردیبهشت: روز جهانی موزه / روز جهانی شیرینی‌پزی
(سومین یکشنبه ماه می)
سی‌ام اردیبهشت: روز جهانی زنبور
سی و یکم اردیبهشت: روز جهانی تنوع فرهنگی / روز جهانی چای

دوم اردیبهشت: روز جهانی مادر زمین

تصمیم مهم بگیریم و بهش عمل کنیم:
مثلاً کمتر پلاستیک مصرف کنیم،
بیشتر درخت بکاریم، زباله‌هامون رو
تفکیک کنیم، از توی طبیعت، زباله‌ها
رو جمع کنیم، از مصرف‌گرایی مدرن
(مثلاً به شیوه آمریکایی یا چینی)
پرهیز کنیم و از وسایل حمل‌ونقل
عمومی - در صورت وجود و امکان! -
بیشتر استفاده کنیم.

خلاصه ببینیم امسال برای جشن تولد
مادر عزیزمون و هدیه‌ی تولدش چی کار
می‌خواین بکنین!

روز جهانی زمین، هر سال در ۲۲ آپریل
برگزار می‌شه؛ یه روز ویژه برای اینکه
یادمون بیاره زمین، مادر همه‌ی
ماست. یعنی زمین به ما زندگی
بخشیده، آب و هوا و غذا و جا و مکان
داده و در دامن پُرمهرش پرورش
می‌ده. حالا برای قدردانی از این مادر
زیبا و بخشنده، یک روز از سال رو
قراره، جشن بگیریم. یعنی به‌دور از
بریز و بپاش و تولید زباله و...، توی این
روز، یه قدم کوچک برای بهتر شدن
حال مادر جانمون برداریم.

در فرهنگ کهن ایرانی هم مادر زمین،
نام و یادبود و روز مشخص داشت و
اونو به نام فرشته آرمیتی یا سپندارمذ
(اسفند / نگاهبان زمین) یا گوشورون
(روان زمین / نگاهبان حیوانات زمین) و
همچنین زامیاد (زمین) می‌شناختن و
به او عشق می‌ورزیدن و به بچه‌هاشون
احترام به زمین و مراقبت از اون رو
آموزش می‌دادن.

کاری که می‌تونیم در این روز بکنیم
اینه که به همه‌ی مردم و سازمان‌ها و
دولت‌ها یادآوری کنیم که با مادر
عزیزمون مهربون‌تر باشیم و همه با
هم، به عنوان کادوی تولد زمین، یک

هفتم اردیبهشت: روز جهانی تپیر (تاپیر)

اما متأسفانه و طبق معمول این روزا، نسل‌شون در خطر انقراضه و توی لیست قرمز «حفاظت از طبیعت» ثبت شدن. تاپیرها برای طبیعت خیلی مهمن، چون با خوردن میوه‌ها و پخش کردن دونه‌هاشون به رشد گیاهان جنگل کمک می‌کنن. به خاطر همینم بهشون می‌گن: «باغبون‌های جنگل».

یه خبر خوب هم اینه که بعد از حدود صد سال، دوباره یه تاپیر آمریکای جنوبی توی جنگلای ریودوژانیرو دیده شده که نشونه‌ی خوبی برای برگشت تنوع زیستی به اون منطقه‌ست.

تپیر یه حیوون بامزه و خاصه که تو جنگلای آمریکای مرکزی، جنوبی و جنوب‌شرق آسیا زندگی می‌کنه. ظاهرش یه کم شبیه خوک‌ه یا بهتر بگم، شبیه مورچه‌خواره با دماغ کوچک‌تر و با اسب‌ها و کرگدنا هم انگار فامیله! تاپیرها معمولاً حیواناتی آرام، شب‌زنده‌دار و عاشق تنهایی هستن. خیلی خوب شنا می‌کنن و وقتی هم که هوا گرمه یا خطری تهدیدشون می‌کنه، استاد قایم شدن توی آب‌ن!

اونا در کودکی برای استتار در محلی که زندگی می‌کنن، روی بدن‌شون خطوط راه‌راه دارن اما وقتی بزرگ می‌شن به مرور زمان، این خط‌ها ناپدید و پوست تاپیر یکدست و یک‌رنگ می‌شه.

نهم اردیبهشت: روز جهانی آرزو

اونو دنبال، دستگیر و مثلاً بازداشت کنه.

وقتی کریس در بیمارستان بستری و مشخص شد که مدت کمی زنده ست، تامی با ران کاکس، افسر اداره ایمنی عمومی آریزونا صحبت کرد و اونا با هم برنامه‌ای چیدن تا آرزوی کریس رو برآورده کنن.

سرهنگ دوم دیک شیفِر به کریس یک کلاه "اسموکی بیر" و یکی از نشان‌های قدیمی‌اش رو داد. اون همچنین کریس رو به عنوان اولین و تنها افسر افتخاری اداره ایمنی عمومی آریزونا سوگند داد. به کریس یک تور هوایی با هلیکوپتر بر فراز فینیکس داده شد و حتی سوار ماشین پلیس هم شد. مأمورا یک یونیفرم رسمی

بیست و نهم آپریل، از این جهت «روز جهانی آرزو» نامیده شده که آرزوی یک کودک هفت ساله به نام کریس، توسط سازمان «یک آرزو کن!» برآورده شد.

داستانش از این قراره که در فوریه ۱۹۷۹، کریستوفر گریشس،^۱ پسر هفت ساله‌ای که در آریزونا با مادرش لیندا زندگی می‌کرد، به بیماری لوئیمی (سرطان خون) مبتلا شد. تامی، یکی از دوستای خانوادگی‌شون، مأمور گمرک آمریکا بود و با کریس دوستی خاصی برقرار کرد. کریس کوچولو عاشق بازی کردن نقش پلیس بود و دوست داشت خلافکارا رو دستگیر کنه. تامی نقش خلافکار رو بازی می‌کرد تا کریس با موتور سه‌چرخه برقی‌اش

[1] Make-A-Wish

[2] Christopher Greicius

پلیس هم برای کریس طراحی کردن و در روز اول ماه می به بیمارستان آوردن. کریس با خوشحالی اونو پوشید و درست دو روز بعد، دنیا رو ترک کرد.

پس از دیدن شادی کریس از برآورده شدن آرزوش، مادرش لیندا تصمیم گرفت با همکاری گروهی از همفکرانش، سازمانی برای برآورده کردن آرزوهای کودکان راه‌اندازی کنه. در ژانویه ۱۹۸۱، «یادبود کریستوفر گریشس» برای برآورده کردن آرزوها توسط لیندا پاولینگ، فرانک شنکویتز و اسکات استال تأسیس شد و بعدها به بنیاد «یک آرزو کن!» تبدیل شد.

امروز، در روز جهانی آرزو، در کشورهای مختلف برنامه‌هایی برگزار می‌شه برای آگاهی‌رسانی، جمع‌آوری کمک‌های مردمی و همچنین برآورده کردن آرزوی بچه‌های بیمار و... این روز، نمادی از امید، همدلی و نیروی آرزوهاست.

پایان

